

## RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

### ARREST

nr. 24.290 van 9 maart 2009  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat E. THIJS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

**" A. Feitenrelaas**

*U verklaart het staatsburgerschap van Azerbeidzjan te bezitten en van Azeri origine te zijn.*

*U kende problemen in Azerbeidzjan omdat u lid was van de partij ADP, en u geeft aan dat er geen andere redenen waren voor uw problemen.*

*Uw partner X werd eind januari 2000/begin februari 2000 geslagen tijdens een meeting op het Azidliq-plein. U was zelf niet aanwezig. Uw partner werd meegenomen naar het politiebureau Centraal, waar ze 3 uur bleef. Omdat ze zich niet goed voelde, werd ze vrijgelaten. Op 05 februari ging uw partner naar het ziekenhuis, waar ze een miskraam had. Uw partner bleef in het ziekenhuis tot 07 februari 2000.*

*Uw kinderen werden niet ingeschreven op school omdat u journalist was van een oppositiekraant.*

*U nam deel aan een betoging op 05 mei 2000 op het Azadliq plein, waarbij heel veel mensen werden gearresteerd. U werd ook gearresteerd, en u zat 2 maanden in de centrale*

politiebureau. U werd een vijftal keer ondervraagd over wie de ADP financierde, waarom u deelnam aan die meeting, en wie die meeting organiseerde. U werd geslagen.

Bij uw vrijlating had u een wonde aan de linkerhand, blauwe plekken op heel uw lichaam, blauwe ogen, een open rechterwenkbrauw, en een gebroken pink.

U ging de volgende dag naar het ziekenhuis, waar u werd onderzocht, medicijnen kreeg, en u ging dezelfde dag naar huis.

U diende nergens klacht in.

U werd op 30 november 2000 hard geslagen op het Azadliq-plein waarbij u bewusteloos naar het ziekenhuis werd gebracht. U moest er 3 dagen blijven : tot 03 december 2000. U had een hoofdwonde, en een open wonde aan de rug, en blauwe plekken op het lichaam. Uw vrouw kwam u éénmaal bezoeken.

U diende nergens klacht in.

U bent officieel lid van de partij "ADP" (Azarbaijan Democratic Party) sinds 03 februari 2002 (lidkaartnummer AZ BSR 048). Uw taak binnen de partij was het organiseren van bijeenkomsten in de stad Surakhan. U was ondervoorzitter in de stad Surakhan van de partij. U werd gearresteerd op 23 februari 2002 tijdens een meeting op het Azadliq plein. U zat ongeveer 1 maand vast in het politiebureau van de Narimanov-wijk U zat opgesloten tot ongeveer 22 maart 2002. U was geslagen, en u had hematomen op de benen en de rug. Deze keer ging u niet naar het ziekenhuis.

U diende een asielaanvraag in bij de Engelse asielinstanties op 07 mei 2002, maar deze asielaanvraag werd afgewezen.

U verliet het Verenigd Koninkrijk op 15 juni 2006.

U keerde terug naar Azerbeidzjan met jullie Azeri paspoorten omdat jullie dachten dat de situatie in Azerbeidzjan verbeterd was.

U werd gearresteerd op 16 juni 2006, en u zat 2 dagen vast.

U schreef artikels voor de krant Hurriyyet.

U werd gearresteerd op 07 oktober 2006 toen u onderweg was naar het Azidliq-plein. U werd geslagen, geschopt, en in een bus geduwd. U zat ongeveer 20 dagen vast in het centrale politiebureau. U had hematomen op uw lichaam en uw benen, er waren 2 nagels uitgerukt aan uw duimen. De volgende dag ging u alleen met de bus naar het ziekenhuis "centraal"; U kreeg er een behandeling, maar u mocht dezelfde dag naar huis. U moest daarna wel verschillende keren terugkeren naar het ziekenhuis voor een behandeling.

U werd gearresteerd op 28 februari 2007 en u zat 3 dagen vast.

U verliet Azerbeidzjan op 27 september 2007 met een taxi, en u reisde richting België.

U kwam België binnen op 04 oktober 2007 in het gezelschap van uw partner Aliyeva Rugiya (O.V. 6.160.546), en in het gezelschap van uw minderjarige kinderen Aliyev Kanan en Aliyev Panoon, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 04 oktober 2007.

## **B. Motivering**

Uit een vergelijking van uw verklaringen en de verklaringen van uw partner tijdens de respectieve interviews voor het Commissariaat-generaal blijken talrijke tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen.

Ten eerste stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat uw partner eind januari 2000 geslagen werd op een meeting, en u geeft aan dat **u hierbij niet aanwezig was omdat u die dag werkte** (CGVS, p. 18). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat **u wel degelijk aanwezig was op die meeting**, maar dat u kon vluchten (CGVS, p. 5).

Ten tweede stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u in mei 2000 werd gearresteerd, en dat **u naar het Centrale politiebureau werd gebracht, waar u ongeveer 2 maand werd vastgehouden** (CGVS, p. 11). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u **ongeveer 2 maand werd vastgehouden maar niet in een politiebureau maar in de gevangenis van Bayil, die zich buiten het centrum van Baku bevindt** (CGVS, p. 6).

Ten derde stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na uw vrijlating na uw arrestatie in mei 2000 **een wonde aan de linkerhand, blauwe plekken op heel uw lichaam, blauwe ogen, een open rechterwenkbrauw, en een gebroken pink** had (CGVS, p. 12). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal

**dat u geen zichtbare verwondingen aan uw hoofd of gezicht had, en dat ze niet weet of u verwondingen had aan uw handen** (CGVS, p. 7).

Ten vierde stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na de vrijlating na uw arrestatie in mei 2000 **de volgende dag naar het ziekenhuis ging voor verzorging** (CGVS, p. 12). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u **niet naar het ziekenhuis durfde te gaan omdat u bang was** en dat ze u thuis heeft verzorgd (CGVS, p. 7).

Ten vijfde stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na uw opsluiting in mei 2000 **geen klacht hebt ingediend omdat dat onmogelijk was** (CGVS, p. 13). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u **wel degelijk een klacht hebt ingediend, namelijk bij de rechtbank** (CGVS, p. 8).

Ten zesde stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u op 23 februari 2002 werd gearresteerd en **naar het Narimanov-politiebureau werd gebracht waar u 1 maand opgesloten zat** (CGVS, p. 13). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat **jullie in de wijk Narimanov woonden, en uw partner geeft aan dat u bij uw arrestatie op 23 februari 2002 niet naar het politiebureau van die wijk werd gebracht, maar wel naar het politiebureau van de wijk Centraal** (CGVS, p. 9).

Ten zevende stelt u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na uw vrijlating na de arrestatie op 07 oktober 2006 de volgende dag **naar het ziekenhuis Centraal bent gestapt voor een behandeling** (CGVS, p. 14 en 15). Uw partner stelt daarentegen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u **dan niet naar het ziekenhuis bent gestapt** (CGVS, p. 11).

Ten achtste stelt uw partner tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u **op 26 januari 2007 op straat werd aangevallen waardoor u daarna 1 week in het ziekenhuis moest blijven** (CGVS, p. 11). U maakt tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal **geen melding van deze problemen**, en stelde dat u **verder geen andere problemen kende** dan degene die u hebt aangehaald (CGVS, p. 18 en 19).

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (Een overlijdensakte van uw kind, een rijbewijs, een werkbadge, een geboorteakte van uw zoon, een huwelijksakte, een geboorteakte van uw andere zoon, een identiteitskaart van uw partner, en een identiteitskaart van uzelf) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en met betrekking tot de identiteit van uw gezin, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen.

Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (Een attestering dat u lid bent van de partij ADP, foto's van uzelf tijdens acties van de ADP, een journalistenkaart van uzelf, een lidkaart van de partij, en een kaart dat u gemandateerd was om deel te nemen aan een congres van de ADP) bevatten de niet-betwiste informatie dat u lid was van de ADP en bevatten de niet-betwiste informatie dat u actief was binnen de oppositie, doch spreken zich niet uit over concrete problemen.

Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medisch document bevat volgens uw verklaringen (CGVS, p. 5 en 6) de informatie dat u medische problemen kende omdat u geslagen was door 2 agenten; Gezien het feit dat u zelf uitdrukkelijk aangeeft dat de informatie in dit document dat u geslagen was, volledig gebaseerd is op de verklaringen die u zelf hebt afgelegd aan de behandelende artsen, kan er bezwaarlijk gesproken worden van een objectieve weergave van deze feiten.

Derhalve wijzigt dit document niets aan deze beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische boekje bevat de informatie dat u diabeet bent, doch spreekt zich verder niet uit over de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde concrete problemen.

*Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.*

*De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attesten bevatten de informatie dat u er een röntgenfoto van u werd genomen, en dat u in het ziekenhuis hebt gelegen, doch bevatten geen redenen van de opgelopen verwondingen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.*

*Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document van een Human Rights Center bevat de informatie dat u werd geïntimideerd en bedreigd met arrestatie, en geeft een beeld van de situatie van de huidige Azeri oppositie.*

*Gezien het feit dat er in dit document niet gesproken wordt over de arrestaties waarover u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal melding maakt, wat toch wel minimaal zou verwacht kunnen worden, maar gezien er enkel sprake is van intimidaties en dreigementen, wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde krantenartikels bevatten de informatie dat u krantenartikels schreef, doch bevatten geen info over uw concrete problemen.*

*Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde convocaties bevatten de informatie dat u werd geconvoceerd bij de politie, doch bevatten geen redenen waarom u werd geconvoceerd. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten in verband met uw asielaanvraag in Engeland bevat de informatie dat u asiel hebt gevraagd in Engeland, doch spreekt zich niet uit over uw concrete problemen in Azerbeidzjan.*

*Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.*

*Het door u in het kader van uw asielaanvraag (na het interview voor het Commissariaat-generaal) neergelegde krantenartikel bevat algemene informatie over de journalisten in Azerbeidzjan, doch bevat geen informatie over u persoonlijk.*

*Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 4 juli 2008 een schending aan van artikel 52 en 62 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker betwist de motivering aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden. Hij legt uit dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een foutieve vertaling van de verklaringen door de Russische tolk tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal, daar waar hij de hulp had gevraagd van een tolk Azeri.

Verzoeker dringt aan op een nieuw verhoor met bijstand van een tolk Azeri.

2.2. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 stelt de Raad vast dat verzoeker deze schending niet uit werkt. Het is niet aan de Raad om te gissen wat verzoeker bedoelt.

Verzoekers grief omtrent vertaalproblemen is onterecht.

Uit het verhoorblad van 29 januari 2008 van het Commissariaat-generaal (zie p. 1 ) blijkt dat verzoeker gehoord werd in het Azeri (Gehoortaal: Azeri) en niet in het Russisch zoals hij verkeerdelijk voorhoudt.

Hetzelfde geldt voor wat betreft verzoekers echtgenote (zie haar verhoorblad van 29 januari 2008, p. 1).

Verzoeker verklaarde bovendien dat hij de tolk begreep (zie voormeld verhoorverslag, p.2); uit voormeld verhoorverslag blijkt niet dat verzoeker tijdens het verhoor enige opmerking heeft gemaakt over communicatieproblemen.

Hetzelfde geldt voor wat betreft verzoekers echtgenote (zie haar verhoorblad van 29 januari 2008, p. 2).

Aangaande de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker, deze valt uiteen in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS. 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.3. Wat betreft de tegenstrijdigheden die verzoeker tracht te verklaren of te nuanceren, stelt de Raad vast na inzage van de administratieve dossiers respectievelijk op naam van verzoeker en van zijn echtgenote, dat deze tegenstrijdigheden inderdaad blijken uit de administratieve dossiers, correct werden geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal, en de kern van het relaas raken, nu zij betrekking hebben op arrestaties, opsluitingen, mishandelingen en ziekenhuisopnames, zijnde de daden van vervolging waarop verzoeker zijn relaas steunt.

De eerste en derde tegenstrijdigheid worden niet afdoende weerlegd.

De tweede tegenstrijdigheid verklaart verzoeker door te stellen dat het centrale politiebureau en de gevangenis van Bayil, hetzelfde kantoor betreffen. Verzoeker brengt van deze bewering geen enkel bewijs bij. De Raad hecht aan deze bewering geen geloof, te meer daar verzoekers echtgenote eveneens over het centrale politiebureau sprak, en zij aldus het verschil met de gevangenis van Bayil wel degelijk kende (zie gehoorverslag echtgenote van 29 januari 2008, p. 9).

Aangaande de vierde tegenstrijdigheid merkt verzoeker op dat zijn echtgenote wel degelijk wist dat hij naar het ziekenhuis was gegaan, maar dat hij onmiddellijk naar huis terugkeerde waarbij zijn echtgenote hem uit angst thuis heeft verzorgd.

De Raad stelt vast dat deze tegenstrijdigheid niet wordt weerlegd, verzoeker bevestigt de overweging in de motivering. De verklaringen van verzoekers echtgenote zijn duidelijk op dit punt.

Ter weerlegging van de vijfde tegenstrijdigheid stelt verzoeker dat hij niet onmiddellijk een klacht indiende maar achteraf.

De Raad leest dergelijke uitleg nergens in het verhoorverslag. Meer nog, verzoeker verklaarde dat hij geen klacht kòn indienen omdat de feiten bij de politie waren gebeurd (zie verhoorverslag van 29 januari 2008, p. 13). Verzoekers uitleg snijdt geen hout.

Met betrekking tot de zesde tegenstrijdigheid verklaart verzoeker dat hij eerst in het Narimanov-bureau werd vastgehouden, en dat zijn echtgenote doelde op zijn verblijf in een ander politiebureau dat achteraf plaatsvond.

De Raad stelt vast dat verzoeker wel degelijk verklaarde één maand in het Narimanov-politiebureau te zijn vastgehouden. Hij maakt geen melding van een overbrenging naar een andere plaats. Zijn uitleg om deze tegenstrijdigheid te verklaren faalt.

Wat betreft de zevende tegenstrijdigheid verklaart verzoeker dat zijn echtgenote enkel bedoelde dat hij niet dezelfde dag naar huis ging.

De Raad stelt echter vast dat verzoekers echtgenote verklaarde dat een opname “niet nodig was” (zie het verhoorblad echtgenote van 29 januari 2008, p. 11). De vaststelling van de tegenstrijdigheid is correct.

De achtste tegenstrijdigheid blijkt eveneens behouden. Verzoekers echtgenote verklaarde trouwens dat verzoeker in “*heel slechte toestand was*” en dat “*hij één week in het ziekenhuis moest blijven*” (zie het verhoorblad echtgenote van 29 januari 2008, p. 11).

Het is niet aannemelijk dat verzoeker deze malaise in zijn lichamelijke toestand en daaropvolgende ziekenhuisopname “vergat” te vermelden.

De motivering in de beslissing omtrent de documenten wordt niet betwist; deze blijft bijgevolg staande.

Verzoeker bracht ter terechtzitting een krant bij die naar zijn beweringen onomstotelijk zijn gelijk zou bewijzen. Deze was niet gesteld in de taal van de rechtspleging en is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals vereist door artikel 9 PR RvV. Hij beloofde binnen enige dagen een vertaling toe te zenden. Hem werd door de Raad daartoe uiterlijk tot 23 februari 2008 tijd verleend. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn belofte niet nakwam. De neergelegde krant wordt derhalve niet in overweging genomen.

2.4. In acht genomen de talrijke tegenstrijdigheden omtrent wezenlijke elementen van het asielrelaas, wordt aan dit relaas geen geloof gehecht. Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**J. MAESSCHALCK**

**M. BONTE**